

Bestandsplan elg i perioden 2014 - 2017 for statsallmenningen i Engerdal Viltstellområde III

1. Område/areal:

Viltstellområde III grenser i øst mot riksgrensa til Sverige og Sylens private område. I nord: kommunegrensa mot Røros til Femund. Vest for Femund: Fra Kvennvika - Kvennvikhøgda og grensa mot Tolga kommune til Gloføken. Mot vest: Kommunegrensa mot Rendalen fra Gloføken til Rømundfjellet. I sør mot Trysil kommune til Storhøa, derfra grensa mot viltstellområdene I og II i Engerdal til utgangspunktet, svenskegrensa ved Herjehogna.

Den nordre del av planområdet (nord for Lillebo - Drevsjø - Isterfossen) er tilsluttet Nord-Østerdal- Røros Elgregion.

Tellende elgareal for denne del av allmenningen:	Ca. 554.000 da
Tellende elgareal på allmenningen sør for Lillebo - Isterfossen:	<u>Ca. 403.000 da</u>
Sum tellende elgareal i driftsplanområdet	<u>Ca. 957.000 da</u>

En mindre bit av allmenningen nord for Kvennvika og vest for Femund ved Jonasvollen er i elgsammenheng leid ut til Os Fjellstyre for å få en god arronderingsmessig utnyttning av arealene der. Samlet areal er ca. 25 km². Ca 4 km² nordvest for Galtsjøen er av arronderingsmessige årsaker leid ut til et tilstøtende viltstellområde vest for allmenningen. Disse arealene er ikke med i planområdet.

2. Rettighetshaver:

I henhold til fjellovens § 26 og forskrift om jakt og fiske i statsallmenning er det Engerdal fjellstyre som har forvaltningsansvar for elg på statsallmenningsgrunn i Engerdal. Elgjakta leies ut og administreres etter retningslinjer som er felles for alle statsallmenninger i landet og i henhold til vedtatt bestandsplan for viltstellområde III i Engerdal.

3. Planperiode:

Bestandsplanen skal gjelde for årene 2014, 2015, 2016 og 2017. Rettighetshaver vil evaluere planens innhold fortløpende i planperioden i forhold til elgstammens utvikling gjennom planperioden.

4. Naturgrunnlaget:

Geologi:

Berggrunnen her består av overveiende sure- og næringsfattige bergarter. Ulike sandsteinsformer, så som Kvitvorda sandstein, Trysil sandstein og Moelvensparagmitt dominerer sammen med granitt det geologiske grunnlaget. Isen og nedsmeltingen etter siste istid, med utvasking av sand og finmateriale fra de ulike moreneformasjonene, har mange steder dannet et egenartet landskap,

der morenerygger, blokkmark og næringsfattige myrer er karakteristisk. Spesielt områdene rundt Femund kjennetegnes av slik karrig natur hvor kvitkrull, røsslyng og glissen furu- og bjørkeskog er den vanligste vegetasjonen. Lengre sør er innslaget av gran og blandingsskog større og en del av arealene har litt større frodighet enn det som er vanlig rundt Femund. Enkelte steder, bl.a. ved Lillebo, deler av Vurrusjølia, deler av Hovdli, områder ved Høyberghammeren og deler av Skjærbekkdalen har innslag av mere kalkholdige bergarter, og dette gir seg også utslag i et mere variert og frodig planteliv på disse stedene.

Klima:

Planområdet har typisk innlandsklima og forholdsvis lite nedbør. Snøforholdene vinterstid er relativt gunstige for elgen innen området. Særlig liene ned mot Femund er kjent for å ha lite snø, og området øst for Femund fra Hansbekken i sør til Røa i nord tiltrekker seg store mengder elg. Strekingen Sundet - Snerta er et annet typisk vinterområde for elg. Avhengig av snødybden bruker elgen mye av allmenningen, bl.a. i Vurrusjølia, Jyltingsmarka og Sømådalsområdet. I de høyereliggende områdene er det vanligvis mere snø og elgen trekker vekk herfra ved juletider.

Fauna:

Dyrelivet gjenspeiles av den overveiende karrige vegetasjonen, med lav bestandstetthet per arealenhet. Øst for Femund har Elgå Reinbeitedistrikt sitt helårsbeite for tamrein. Øvre tillatte antall rein i vårflokk før kalving er 3.000 dyr. Dette tilsvarer ca. 5.000 rein i sommerflokk. Bjørnebestanden øker og det forventes en ytterligere økning som vil påvirke elgbestanden lokalt. Spesielt elg på snøføre om våren og årskalver er utsatt for bjørnepredasjon, men det er også dokumentert voksne elgkuer tatt av bjørn ved Lortsetra og ved djupsjøen i Elgådalen. Streifdyr av ulv registreres hvert år. Ved ytterligere etablering av ulv innen viltstellområdet, vil elgstammen bli skadelidende av dette og jaktuttaket må begrenses i forhold til forventet uttak fra ulveflokk.

Elgens vinterbeite:

På grunn av overveiende gunstige snøforhold mange steder forekommer det noe vinterelg spredt over betydelige deler av allmenningen. Furu, einer, vier og bjørk er viktige beiteplanter vinterstid, og elgen trekker dit slikt er å finne. Med unntak av lia øst for Femund mellom Elgå - Røa, områdene mellom Sundet - Snerta og Sømåkvolv er det ikke registrert store vinterbeiteproblemer innen området, selv om enkelte strekninger klart preges av elgens vinteropphold. I området øst for Femund har antall vinterelg vært høyt de siste 20 år, og særlig lia fra Elgå til Røa bærer meget sterkt preg av den harde beitingen. Man er bekymret over utviklingen i fall man ikke får bedre kontroll over den store mengde trekkelg som vinterstid invaderer området. For å avhjelpe beitetrykket noe vinterstid har Nord-Østerdal-Røros Elgregion de senere år drevet støtteforing med rundballer og noe furufelling nord for Elgå. I den nye bestandsplanen for Nord-Østerdal-Røros elgregion er det også planer om foring på Røros-siden for å forsinke/endre vintertrekket og dermed spre beitetrykket. Samtidig er det mål om en høy avskytning for å redusere antall elg på vinterbeite øst for Femund.

I de siste 15 år er det foretatt flere vintertellinger med helikopter i området fra Hansbekken, sør for Elgå, til Røa (ca. 60 km²). Antall observerte dyr har variert fra:

1993: 222 elg
1997: 266 ”
2001: 258 ”
2006: 266 ”

2010: 83 ” (Vinteren 2010 var det lite snø i Røros/Brekkenområdet og det stod igjen elg nord for Røa hele vinteren. Det ble ikke flydd nord for Røa)

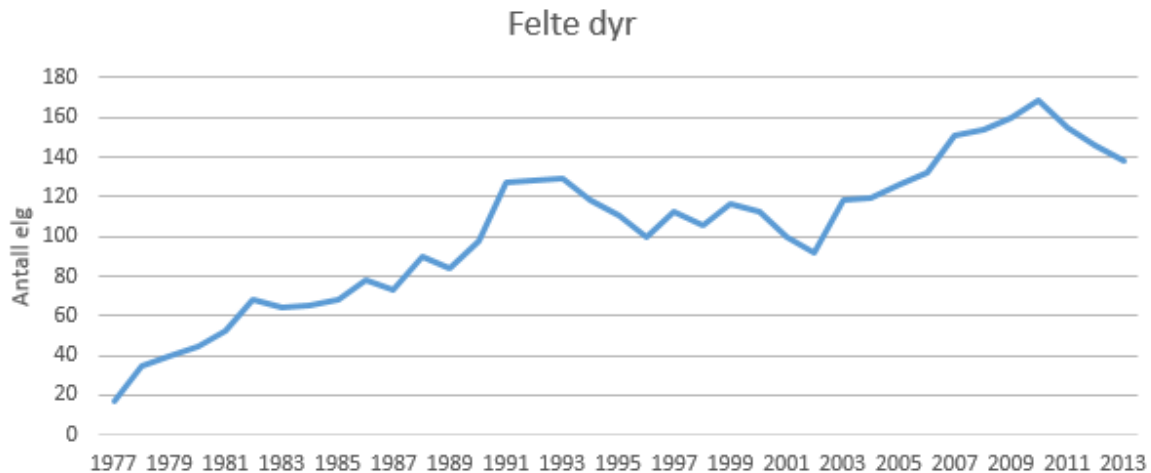
Det er noen diskusjoner innad i Nord-Østerdal-Røros elgregion om hvor trekkelgen kommer fra. Merking gjennomført i 1994 sier en del om hvor vinterelgen øst for Femund har sitt sommerbeite. Vinteren 1994 ble det merket 15 elger (13 hunndyr og 2 hanndyr) på strekningen Elgå - Røa. Peilinger årene etterpå har klarlagt at 12 av de merkede elgene hadde sine sommerområder ved Aursunden i østre deler av Røros kommune, mens 3 av dyrene levde hele året i Femundsmarka. Dette viser at en stammevis elgforvaltning krever interkommunalt samarbeide, og at allmenningens nordre deler fortsatt bør være med i elgregionen for Nord-Østerdal - Røros for best mulig å kunne løse de utfordringer man her står overfor.

Et annet hardt belastet område angående vinterbeite er i elvlia mellom Sundet og Snerta. Her er elgbeitet nedslitt etter mange år med mye vinterelg tidligere. De senere år har presset vært noe mindre i dette området, men i elvdalen fra Snerta til Trysil grense har mengden vinterelg økt og beiteskadene tilsvarende. Det er viktig å minske beitepresset på området slik at vinterbeitene kan bedre seg noe. Snøfattige vintre er gunstige i så måte for å spre beitetrykket bedre. Foring med rundballer i vinterområdet kan også være et aktuelt virkemiddel for å redusere skadene på ungsbogen i området. Man har for øvrig lite kjennskap til hvor vinterelgen her kommer fra. En bedre kartlegging av dette ville vært gunstig, men vanskelig å få til i praksis fordi merking ikke tillates i samme omfang som før. Kostnadene med merking er også meget store.

Sommerbeite:

Næringsfattige bergarter og skrint jordsmonn de fleste steder skaper en heller sparsommelig vegetasjon som ikke gir grunnlag for noen tett elgbestand i planområdet. Sommerbeitets mengde og kvalitet er særs viktig for elgens kondisjon, størrelse og produktivitet. Det er neppe direkte mangel på sommerbeite for elgen her, men flere ting tyder på at det i deler av området kan være mangel på sommerbeite av god nok kvalitet. Elgen må derfor vandre mye for å finne nok egnet mat. Arealene øst for Femund er reinbeiteområde. Dette innvirker selvsagt på elgen her. De senere år har antall sau i allmenningen gått sterkt tilbake og det er ikke noe konkurranseforhold mellom elg og sau lenger. Sommerbeitets mengde og kvalitet varierer forøvrig alt etter hvordan temperatur og nedbør er. Kjølige sommere med nedbør over middels gir bedre beite enn varmt og tørt sommervær.

5 Elgstammens utvikling i planområdet:

Elgbestanden i planområdet har i 34 år (fra 1977) hatt en sammenhengende økning med unntak av noen år etter 1994 for deretter å øke mot et historisk høyt uttak i 2010 på 169 elg. De 3 siste årene har uttaket gått ned til 138 elg i 2013. Årlig uttak er omtrent åttedoblet i forhold til antall felt elg først på 1970-tallet. Den enorme økningen skyldes flere ting, så som mindre utmarksbeite av storfe, bestandsskogbruket osv, men er nok først og fremst et resultat av rettet avskyting, der produktive hunndyr ble gitt et mye sterkere vern enn tidligere, slik at produksjonskapasiteten etter hvert er mangedoblet. Både geografi, geologi og organisatoriske forhold gjør det naturlig å beskrive elgens utvikling på statsallmenningen i Engerdal i to hovedområder:

- "Sør for Femund" Allmenningen sør for Drevsjø – Isterfossen
- "Øst- og Vest for Femund" Allmenningen nord for Drevsjø – Isterfossen (er med i NØR elgregion).

Sør for Femund

Sett elg pr jeger pr dag - Sør for Femund			
1990	0,56	2002	0,51
1991	0,53	2003	0,58
1992	0,62	2004	0,49
1993	0,51	2005	0,58
1994	0,55	2006	0,51
1995	0,53	2007	0,59
1996	0,55	2008	0,54
1997	0,46	2009	0,54
1998	0,4	2010	0,42
1999	0,4	2011	0,46
2000	0,4	2012	0,45
2001	0,49	2013	0,51

Sett elg pr dagsverk har i siste bestandsplanperiode variert mellom 0,46 (2010) og 0,51 (2013) og er fortsatt høyt. Vi mener likevel bestanden er redusert og er i nærheten av ønsket bestandsmål.

Felt elg sør for Femund:

År	Felte dyr	
1995	66	Sør for Femund var stammen for stor omkring midten av 1990-tallet. Økte kvoter reduserte stammen ned på et mer bærekraftig nivå. I planperioden (2002-2005) ble det igjen en økning i stammen og kvoten ble økt uten at stammen viste tegn til nedgang. Tross økte kvoter og økt avskyting i planperioden 2006-2009 har elgstammen og avskytinga økt fra 70 i 2006 til 92 i 2009. En økning som det var viktig å snu for å nå bestandsmålene og en elgstamme i forhold til beitegrunnet. I siste planperiode (2010-2013) mener vi elgstammen nærmer seg ønsket bestandsmål og i 2013 ble det felt 85 elg. Med den høye avskytinga som har vært er forhåpentligvis elgstammen mer i samsvar med beitegrunnet og målet er nå å stabilisere elgstammen på dette nivået.
1996	58	
1997	66	
1998	56	
1999	57	
2000	54	
2001	50	
2002	48	
2003	59	
2004	62	
2005	63	
2006	70	
2007	80	
2008	85	
2009	92	Deler av elgstammen sør for Femund er felles med viltstellområde II, mens elgen innenfor Viltstellområde I ikke berører statsallmenningen i noen særlig grad. Det vil være naturlig med et samarbeid mellom viltstellområdene i Engerdal om en felles elgforvaltning.
2010	96	Ku/okseforholdet, har i siste planperiode variert mellom 1,6 – 1,8 ku pr okse og er innenfor målsettingen som er 1,5 – 1,8 ku pr okse.
2011	92	
2012	87	
2013	85	

Kalv pr kalvku har variert fra 1,2 (2010) til 1,1 (2013). Andelen tvillingkuer har gått ned og er meget lav. Beiteforholdene (sommerværet) og produksjonsdyrenes kondisjon og vekt er viktig i denne sammenheng.

Oversikt over prosentvis felling av de ulike dyregrupper i siste planperiode:

Målsettingen var: Maksimum 20 % eldre ku i 2010 og 2011, den ble redusert til 15 % i 2012 og 2013, 20 % eldre okse, minimum 65 % kalv/ungdyr. Resultatet ble for hele perioden: Eldre ku 21,4 %, eldre okse 23,6 %, kalv/ungdyr 55 %. (kalv 35,6 %).

Øst og vest for Femund (medlem i NØR elgregion):

År	Felte dyr
1995	45
1996	42
1997	47
1998	50
1999	59
2000	59
2001	50
2002	44
2003	59
2004	57
2005	63
2006	62
2007	71
2008	69
2009	68

2010	73	Elgstammen har de siste 10-20 år vært større enn det man kjenner til fra tidligere. Som før nevnt er dette karrige områder, hvor elgtettheten ikke bør bli for stor. Ved slutten av planperioden 1998 – 2001 mente man at stammen var på et riktig nivå med et uttak på 50 dyr i 2001 som balanserte stammen. I planperioden 2002 – 2005 økte stammen igjen, uten at dette var ønsket, og kvotene ble økt. I siste bestandsplanperiode har den økte avskytinga de siste årene redusert elgstammen og nå er målet å stabilisere bestanden rundt målsettingen med et uttak på 45 – 60 dyr pr år. I 2013 var uttaket 53 elg.
2011	63	
2012	59	
2013	53	

Fra 2006 ble jakttidene for elg utvidet og det ble iverksatt jakt innenfor vinterbeiteområdene rundt Elgå fra 1. til 16. desember for å redusere antall trekkelg til området. (Fra 2011 kunne det jaktes fram til jul). Det har blitt felt 37 elger (2006 – 9 dyr, 2007 – 11 dyr, 2008 – 17 dyr). Dette uttaket er i all hovedsak trekkelg utenfra våre områder og er ikke med i statistikken i tabellen her. Siden 2009 har det meste av trekkelgen kommet etter jul og det har derfor ikke vært jakt rundt Elgå. Unormalt lite snø nord for Elgå og Brekken/Rørosområdet før jul har medført at elgtrekket har starta seinere de siste årene.

Sett elg pr jeger pr dag - øst/vest for Femund			
1990	0,25	2002	0,47
1991	0,3	2003	0,44
1992	0,28	2004	0,45
1993	0,34	2005	0,4
1994	0,42	2006	0,44
1995	0,33	2007	0,52
1996	0,42	2008	0,44
1997	0,41	2009	0,32
1998	0,46	2010	0,31
1999	0,38	2011	0,28
2000	0,4	2012	0,27
2001	0,36	2013	0,31

Noen nøkkeltall fra ”sett elg-skjema” de siste 24 år. Målsettingen sist bestandsplanperiode var å redusere bestanden og ut fra sett elg pr dag de siste årene har stammen blitt redusert.

Ku per okse har variert fra 1,4 (2010) til 1,8 (2013). Ønsket kjønns sammensetning er en ku/okseandel på 1,5 – 1,8 kuer pr okse. I siste planperiode har antallet ku pr okse økt og det er viktig følge med så okseandelen i bestanden blir opprettholdt.

Kalv pr kalvku har vært lav i siste planperiode, det har variert mellom 1,1 til 1,2. Dette viser at det er få tvillingkyr i stammen, noe som bl.a. kan skyldes mangel på sommerbeite av god nok kvalitet og

dårlige produksjonsdyr.

Oversikt over prosentvis felling av de ulike dyregrupper i siste planperiode:

Målsettingen var: Maksimum 20 % eldre ku i 2010 og 2011, den ble redusert til 15 % i 2012 og 2013, 20 % eldre okse, minimum 65 % kalv/ungdyr. Resultatet ble for hele perioden: Eldre ku 29 %, eldre okse 24,6 %, kalv/ungdyr 46,4 %. (kalv 27,4 %). Gjennomsnittlig kalveandel av totalt felt kvote i perioden ble 27,4 % og kommunens målsetting om minimum 30 % kalv i uttaket er ikke oppnådd øst/vest for Femund.

6. Målsettinger:

Det er viktig og nødvendig at både rettighetshavere og kommunal viltmyndighet kommer fram til hvilke mål man skal ha i elgforvaltningen, samt hvilke tiltak som må iverksettes for å nå målene. I denne sammenheng refereres det litt fra en elgrappport utarbeidet av Faun Naturforvaltning, Fyresdal. Firmaet Faun Naturforvaltning AS har satt opp 5 hovedregler/alternative målsettinger, samt aktuelle tiltak i forhold til dette:

- Elgtettheten må ikke være så høy at den skaper overbeiting og som følge av dette redusert produksjon.
- Er målet å kunne felle flest mulig dyr – Skyt svært høy andel kalv og godta et skjevt kjønnsforhold med overvekt av ku i bestanden
- Ønsker man et størst mulig kjøttbytte – Skyt så lite kalv som mulig, men ta ut maksimalt med ungdyr. Tillat gjerne et skjevt kjønnsforhold i bestanden.
- Vil man ha stor tilgang på trofedyr – La okseandelen i stammen øke mot et ku/okseforhold på ca. 1:1.
- Ønsker man så enkel jakt som mulig – Legg opp til en struktur i jaktuttaket som er mest mulig lik strukturen i bestanden.

Faun Naturforvaltning peker for øvrig på at ”klassisk rettet avskyting” representert ved oppskriften: skyt kalv, ungdyr, okser og spar ku, er et lite egnet virkemiddel i en målrettet elgforvaltning. En slik avskytingsmodell fører til økt elgtetthet, noe som mange steder ikke er ønskelig ut fra de begrensede beiteressursene som er til rådighet.

Generelle mål for viltstellområde III:

Målet er å skape en produktiv og frisk elgstamme med god kjønns- og aldersfordeling. Elgstammen må best mulig tilpasses beiteressursene over hele året, skogbruksinteresser, samt andre samfunnsinteresser i et langsiktig perspektiv. I tillegg er det et mål at man innenfor disse rammer skal kunne høste et størst antall kg elgkjøtt per år.

Konkrete mål:

I perioden 2010 – 2013 var målsettingen å ha en elgstamme som balanserte med et årlig uttak på 110 – 130 dyr for hele allmenningen. Kvotene har vært høye i denne perioden og bestanden er redusert og årlig uttak har gått ned fra 169 dyr i 2010 til 138 dyr i 2013.

Målet for bestandsplanperioden 2013 – 2017:

- Man ønsker en elgstamme som balanserer med et årlig uttak på 110 – 135 elger pr. år.
- For områdene sør for Drevsjø er målet å ha en stamme som balanserer med et uttak på 65 – 80 dyr pr. år.
- For områdene nord for Drevsjø (NØR elgregion) er målet å ha en stamme som balanserer med et uttak på 45 – 60 dyr pr. år.
- Når det gjelder stammens kjønns sammensetning er målet å ha en ku/okseandel på 1,5 – 1,8 kyr pr. okse i hele viltstellområde III.
- For viltstellområdet er det et mål å redusere presset på vinterbeitene, men samtidig beholde en produktiv elgstamme som gir et størst mulig antall kilo kjøtt/år.

7 Virkemidler:

Tiltak for å nå målene:

Bestanden er kommet ned til ønsket nivå øst/vest for Femund. Sør for Drevsjø er elgbestanden høyere, men den nærmer seg også ønsket målsetting der. Elgbestanden innen ulike deler av allmenningen varierer, bl.a. forholdet ku/okse i stammen. For å nå målsettingene her, vil det være aktuelt å kunne benytte ulike avskytingsmodeller i forskjellige deler av allmenningen i planperioden.

Øst/vest for Femund har uttaket av voksen ku vært 29 % siste bestandsplanperioden når man bruker biologisk alder. Noen av kuene har vært under vektgrensa og noen er feilskytinger. Det er viktig med høyt uttak av ku når stammen skal reduseres og i dette området er elgstammen redusert og den vil reduseres ytterligere med så høyt uttak av ku. Sist høst veide gjennomsnittskua 153,6 kg og vektgrensa for voksen/ungdyr bør reduseres ned til 130 kg for å unngå spekulasjoner om et voksent dyr er under eller over vektgrensa. Intensjonen med ei vektgrense er å ta ut voksne skrapdyr og ikke spekulere i om gjennomsnittskua for området er over eller under vektgrensa.

Sør for Femund er gjennomsnittskua litt tyngre, men for å unngå spekulasjoner om vekta er over eller under vektgrensa bør også vektgrensa her senkes til 130 kg. Med å videreføre regelen for okser hvor dyr med 3 tagger eller mindre går som ungdyr vil en del småvokste okser bli tatt ut selv om dem er over vektgrensa.

Årlige elgkvoter innen viltstellområdet skal fordeles ut fra en av følgende avskytingsmodeller når den balanserer med målsettingene i bestandsplanen:

Modell 1: - Benyttes når ku/okseforholdet er over 1,8 kyr pr. okse

Maksimum 15 % eldre ku over 130 kg

Maksimum 20 % 1 1/2 år okse/eldre okse

Minimum 65 % kalv/kvige og eldre ku t.o.m. 130 kg. Av dette skal minimum 30 % av uttaket være kalv (kommunal målsetting).

Årskalv/kvige kan felles isteden for eldre dyr.

Årskalv under 40 kg, ungdyr under 90 kg, ku under 110, okse under 120 kg er gratis og teller ikke på jaktlagets kvote.

Modell 2: - Benyttes når ku/okseforholdet er under 1,8 kyr pr. okse

Maksimum 15 % eldre ku over 130 kg

Maksimum 20 % eldre okse over 130 kg

Minimum 65 % kalv/ungdyr og eldre dyr t.o.m. 130 kg. Av dette skal minimum 30 % av uttaket være kalv (kommunal målsetting).

Årskalv/ungdyr kan felles isteden for eldre dyr.

Årskalv under 40 kg, ungdyr under 90 kg, ku under 110, okse under 120 kg er gratis og teller ikke på jaktlagets kvote.

I tillegg kan rettighetshaver gjennomføre følgende tiltak/reguleringer:

- Øke den prosentvise tildelingen av eldre ku opp til 25 % av årlig uttak i de områder der det er nødvendig å redusere elgstammen ytterligere i forhold til avskytingsmodell I og II.
- Øke den prosentvise tildeling av eldre okse i områder hvor ku/okseandelen over flere år har ligget under 1,5 ku pr. okse.
- Gjennomføre reaksjoner/sanksjoner etter fastsatte regler overfor jaktlag/jegere som bryter med vedtatte bestemmelser ang. elgjakta. Reaksjonene/sanksjonene er i hovedsak felles for alle statsallmenninger i landet for å sikre mest mulig likebehandling.
- Søke kommunen om forlenget jakttid innenfor de til en hver gjeldende jaktidsrammer for alle områder der dette anses viktig for jaktuttaket.
- Drive støtteforing (rundballer og lignende) i hardt belastede vinterområder for å redusere skogskader, hindre trafikkulykker og lignende

- Gjennomføre hogst/tytning av furu til elgfor i samråd med grunneier.
- Foreta telling av elg med helikopter/sportelling når dette anses nødvendig i forhold til bestandsvurdering og kartlegging av elgens arealbruk gjennom året.

8 Avskytingsplaner for viltstellområde III i perioden 2014 – 2017

Sør for Femund:

Data i bestandsplanen (pkt 5) viser at elgstammen i dette området nærmer seg de mål som lokal viltmyndighet og rettighetshaver har satt ut fra en langsiktig forvaltningsstrategi. For å stabilisere bestanden bør avskytingen økes litt eller holdes på dagens nivå (85 stk i 2013). Fordi man ikke kan påregne 100 % felling av tildelt kvote, vil det være nødvendig med en tildelt kvote som er noe større enn det faktiske antall man ønsker skal bli felt i planperioden.

I henhold til hjorteviltforskriftenes § 14 søkes det om en samlet kvote på 350 dyr for viltstellområde III sør for Femund i perioden 2014 – 2017. Tildeling på det enkelte jaktfelt og avskyting vil følge reglene i bestandsplanen. I fall bestandsutviklingen etter 3 år viser at det er behov for å tildele en høyere elgkvote siste året i planperioden enn det man har godkjenning for, vil Engerdal fjellstyre fremme en tilleggsøknad til kommunal viltmyndighet om dette.

Øst og vest for Femund: (Medlem i Nord Østerdal-Røros elgregion):

Både bestandsplanen og avskytingsplanen for denne del av statsallmenningen er samordnet med viktige mål og prinsipper i bestandsplanen for NØR-elgregion. Data i bestandsplanen (pkt.5) viser at elgstammen øst og vest for Femund de siste 4 år har nådd ønsket målsetting, og med den høye kuavskytinga som har vært, er det viktig nå og stabilisere bestanden for å unngå store svingninger. NØR-elgregion ønsket en reduksjon av stammen i østre arbeidsområde på ca. 25 % og det har vært økt avskyting innenfor arbeidsområdet for å nå dette målet. Engerdal fjellstyre har i tillegg til økte kvoter organisert jakt i vinterbeiteområdene rundt Elgå fra 1. til 16. desember for å nå målet om reduksjon av stammen i østre arbeidsområde. Engerdal kommune søkte Hedmark Fylkeskommune om utvidet jakttid til jul, og i Forskrift 1.mars 2012 nr. 190 kan rettighetshaver tillate jakt til jul. I løpet av siste periode har det ikke kommet nevneverdig med trekkelg rundt Elgå før jul, årsaken er nok lite snø i Røros/Brekken området og derfor har trekket startet seinere og en del elg har stått igjen nordafor gjennom hele vinteren.

For allmenningen øst- og vest for Femund hadde NØR elgregion foreslått en kvote på 70 dyr/år i forrige bestandsplanperiode. Engerdal fjellstyre fulgte opp dette, og forutsatte at den del av kvoten som ikke ble felt i den ordinære jakta ut november, kunne jaktes på i siste del av gjeldende jaktidsramme for elg i desember måned. NØR jobber nå med sin bestandsplan for neste periode som skal gjelde fra 2014.

I henhold til hjorteviltforskriftenes § 14 søkes det om en samlet kvote på 280 dyr for viltstellområde III øst og vest for Femund i perioden 2014 – 2017. Tildeling på det enkelte jaktfelt og avskyting vil følge reglene i bestandsplanen og de rammer som NØR-elgregion setter.

I fall bestandsutviklingen etter 3 år viser at det er behov for å tildele en høyere elgkvote siste året i planperioden enn det man har godkjenning for, vil Engerdal fjellstyre fremme en tilleggsøknad til kommunal viltmyndighet om dette.

9 Jakttider:

Ordinær jakttid for elg er 25.09. – 31.10.

I 2011 søkte Engerdal kommune Fylkeskommunen i Hedmark om utvidelse av jakttiden til 23.12. I forskrift 1.mars 2012 nr. 190 ble denne utvidelsen vedtatt. I henhold til denne forskriften søker Engerdal fjellstyre Engerdal kommune om en forlengelse av jakttidene for hele statsallmenningen ut november måned. For å nå de mål for årlige uttak som er satt vil en forlengelse ut over ordinær jakttid være ønskelig. I tillegg søker fjellstyret kommunen om utvidet jakttid til 23.12 for jaktfeltene Storbekken, Femundsmarka sør og Femundsmarka nord for å beskatte trekkelg i desember innenfor det hardt belastede vinterbeiteområdet rundt Elgå.

10. Jaktfeltoversikt:

I planperioden er viltstellområde III delt inn i 31 jaktfelt.

Sør for Femund:

1. Skjærbekkdalen
2. Kastflolia
3. Løvåsen sør
4. Løvåsen nord
5. Snertneset
6. Stenbekkhaugene
7. Granbergtangen
8. Sundet
9. Galtåsen sør
10. Galtåsen nord
11. Risbakken
12. Jotholla
13. Hovdroa
14. Lortsetra
15. Vurrusjølia vest
16. Vurrusjølia øst

Vest og øst for Femund:

17. Seteråsen
18. Sømåkvolver
19. Buvika
20. Trolltjønnåsen
21. Bjønnbergan
22. Berget
23. Lillebo
24. Sorken
25. Lensmannsberget
26. Svartåsen
27. Gutulia
28. Valdøl
29. Storbekken
30. Femundsmarka sør
31. Femundsmarka nord

Jaktfeltene f.o.m. 17 t.o.m. 31 inngår i den del av allmenningen som er med i Nord-Østerdal-Røros elgregion.

I henhold til vedtak i Miljøverndepartementet av 16.01.1986 har departementet godkjent at 90 % av jaktfeltene på statsallmenningen i Engerdal skal tilfalle innenbygdsboende jaktlag. 10 % av jaktfeltene er åpen for både uten- og innenbygdsboende jaktlag å søke på. I henhold til dette vil jaktfeltene nr 3 Løvåsen sør, nr 17 Seteråsen og nr 27 Gutulia i planperioden være åpen for alle, mens de resterende jaktfelt er forbeholdt innenbygdsboende jaktlag såfremt det er søkere nok som fyller kravene som stilles.

11 Diverse planbestemmelser

• Fordeling av årlig kvote:

Jaktrettshaver er ansvarlig for årlig tildeling av kvote på det enkelte jaktfelt i samsvar med bestandsplanens og avskytingsplanens bestemmelser og så rettferdig som mulig jaktlagene i mellom.

- **Dyr i reserve/tilleggsdyr:**

Ved tildeling av årlig fellingskvote tar rettighetshaver hensyn til de feilfellingene som normalt vil skje ved å holde tilbake et visst antall fellingstillatelser, spesielt av voksne ku og erstatte dette med økt tildeling av kalv/ungdyr. I tillegg holdes det tilbake om lag 5 % av kvoten ved første tildeling, og deles ut som kalv/ungdyr til de jaktlag som er ferdig med ordinær kvote og ønsker videre jakt. Man får slik tatt ut mest elg der elgstammen er størst til enhver tid.

- **Priser:**

Prisene fastsettes av rettighetshaver for hvert år.

- **Tildelingsrutiner:**

Jaktfeltene tildeles ved loddtrekning etter forutgående søknad til www.inatur.no og skjer samlet for alle statsallmenninger i landet. Tildelingen skal skje i mai måned 2014 og vil gjelde for hele planperioden (4 år) under forutsetning av at inngått kontrakt ikke blir brutt og hevet.

- **Kontrakt med jaktlagene:**

Det inngås skriftlig kontrakt mellom rettighetshaver og alle jaktlag. I kontraktene eller vedlegg til denne skal opplysninger om følgende framgå:

- Kvote og priser på grunnkvote og priser på tilleggsdyr.
- Tilleggsavgifter og straffebestemmelser ved feilskyting og/eller overtredelse av brudd på kontrakt, viltlov og forskrifter.
- Rapportering til oppsynet ved felling, samme dag som dyret er felt.
- Plikt til å kunne påvise fellingssted.
- Avtale om at alle dyr skal veies i h.h.t. vedtatte veierutiner.
- Rapporteringsplikt ved feilskyting og/eller skadeskyting.
- Oppsyn og kommunal viltforvaltning. Navn og adresse m.m.
- Krav om godkjent ettersøkshund.
- Krav om jegeravgift - treningsskudd m.v.
- Frist for innsending av sett-elg skjema etter jakta.

- **Informasjon til jaktlagene:**

Det enkelte jaktlag vil under jakta ha en jaktlederperm som følger jaktterrenget.

Denne inneholder aktuelle lover, forskrifter og bestemmelser som gjelder.

I tillegg generell informasjon om jakt, kopi av bestandsplan, sett-elg skjema m.v.

- **Feilfelte dyr:**

Vanlig reaksjon ved feilfelling av dyr i forhold til tildelt kvote - vektgrenser - tilleggsavgift:

Eldre ku f.o.m. 131 kg t.o.m. 165 kg	+ en tilleggsavgift pr. kg for hele dyret.
Eldre okse f.o.m. 131 kg t.o.m. 165 kg	+ en tilleggsavgift pr. kg for hele dyret.
Eldre ku f.o.m. 166 kg	+ en tilleggsavgift pr. kg for hele dyret.
Eldre okse f.o.m. 166 kg	+ en tilleggsavgift pr. kg for hele dyret.
*Ungdyr okse ved avskytingsmodell I	+ en tilleggsavgift pr. kg for hele dyret

(nærmere regler ang. gevirlengde, vekt m.v. vedtas i "Lokale bestemmelser".)

- **Påskutte dyr/skadeskutte dyr:**

Alle påskutte dyr hvor dyret ikke finnes igjen samme dag skal meldes til oppsyn, viltneemd og rettighetshaver senest samme kveld. Laget plikter å følge de instruksjoner som blir gitt angående ettersøk, skriftlig rapport o.l.

- **Overtredelse av bestemmelsene:**

Overtredelse/brudd på bestandsplan/avskytingsplan, kontrakt og øvrige tilleggsbestemmelser fra jegernes side, vil bli behandlet etter de retningslinjer jaktrettshaver har på området. Disse retningslinjer blir samordnet for all statsallmenningssgrunn i landet.

Brudd på viltlov med forskrifter er undergitt offentlig påtale.

Det skal tale til lagets fordel at de opptreer åpent og ærlig i alle sammenhenger.

Drevsjø den.....

Engerdal den.....

.....
Engerdal Fjellstyre

.....
Engerdal kommune